

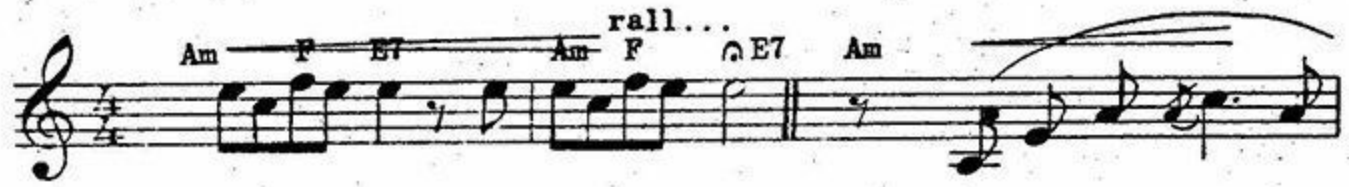

kiếp nào có yêu nhau

Thơ: HOÀI TRINH
PHẠM DUY soạn thành ca khúc

ANDANTE RUBITO – BUỒN TỬ

NHẠC MỞ ĐẦU...

Đừng nhìn em nữa anh

ơi Hoa xanh đã phai rồi Hương trinh đã tan rồi. Đừng nhìn em!

Đừng nhìn em nữa anh ơi Đôi mi đã buông xuôi Môi rắng đã quên

cười Hân người thôi đã quên ta Trăng thu gãy đôi

bờ Chim bay xứ xa mờ. Gặp người chăng? Gặp người chăng nhân cho

ta Hoa xanh đã bơ vợ Đêm sâu gói σ thờ

Kiếp nào có yêu nhau thì xin tìm đến mai sau Hoa xanh khi chưa nở (σ) tình

xanh khi chưa lo sợ (σ). Bao giờ có yêu nhau thì xin gạt hết thương đau

Anh đâu anh đâu rồi? Anh đâu anh đâu rồi? Đừng nhìn nhau nữa anh

ơi! Xa nhau đã xa rồi. Quên nhau đã quên rồi. Còn nhìn chi?

Còn nhìn chi nữa anh ơi Nước mắt đã buông rơi Theo tiếng hát qua

đời. **ĐỂ HẾT** Đừng nhìn nhau nữa anh ơi!

1958